

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

01601, м. Київ, вул. Богомольця, 10

info@police.gov.ua

тел. (044) 254-93-33

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

м. Київ

«05».08.2022

Старший слідчий в особливо важливих справах Головного слідчого управління Національної поліції України майор поліції Донченко Маргарита Валентинівна, розглянувши матеріали кримінального провадження № 4202200000000782 від 21.06.2022 за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111, ч. 6 ст. 111-1, ч. 1 ст. 111-2 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для складання та вручення повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Фірмана Віктора Івановича,

10.03.1970 р.н., уродженця: Херсонської обл., Скадовського р-ну, с. Новомиколаївки, громадянина України, який проживає за адресою: Херсонська обл., м. Херсон, вул. Ярослава Мудрого буд. 32, кв. 44,

про те, що він підозрюється в умисних діях, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво) та окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинені громадянином України, з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації рішень та дій держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора, підготовки та передачі матеріальних ресурсів представникам держави-агресора та окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст.111-2 КК України.

Установлено, що 24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН увійшли Союз Радянських Соціалістичних Республік (правонаступником якого з 1991 року є російська федерація), Українська Радянська Соціалістична Республіка (правонаступницею якої з 1991 року є Україна) та ще 49 держав-засновниць, а згодом до вказаної міжнародної організації прийняті інші держави світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування проти територіальної недоторканості або політичної незалежності будь-якої держави.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 21.12.1965 «Про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав, про уbezпечення їх незалежності і суверенітету» закріплено, що держави не мають права втручатися прямо чи опосередковано з якої б то не було причини у внутрішні та зовнішні справи іншої держави.

Кожна держава має невід'ємне право обирати свою політичну, економічну, соціальну та культурну систему без втручання в будь-якій формі з боку будь-якої іншої держави.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 «Про неприпустимість інтервенції і втручання у внутрішні справи держав» закріплено, що держави не мають права здійснювати інтервенцію або втручання в будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні чи зовнішні справи інших держав.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 24.10.1970 «Про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН» закріплено принцип, згідно з яким держави утримуються в своїх міжнародних відносинах від силових погроз або застосування сили, як проти територіальної цілісності або політичної незалежності будь-якої держави так і будь-яким іншим чином несумісним з цілями ООН. Така загроза силою або її застосування є порушенням міжнародного права і Статуту ООН.

Кожна держава зобов'язана утримуватися від загрози силою або її застосування з метою порушення існуючих міжнародних кордонів іншої держави або у якості засобу вирішення міжнародних суперечок, в тому числі територіальних суперечок, і питань, що стосуються державних кордонів.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено акт проголошення незалежності України, яким урочисто

проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнано значною кількістю держав світу, у тому числі 05.12.1991 російською федерацією.

Так, 31.05.1997 відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки та співробітництва в Європі укладено Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом російської федерації від 02.03.1999 № 42-ФЗ).

Відповідно до ст.ст. 2-3 зазначеного Договору російська федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих кордонів між Україною та російською федерацією та розбудову відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, незастосування сили або загрози силою, невтручання у внутрішні справи.

Статтями 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є сувереною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою.

При цьому, ст. 69 Конституції України визначено, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії. Відповідно до ст. 71 Конституції України вибори до органів державної влади та органів місцевого самоврядування є вільними і відбуваються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Виборцям гарантується вільне волевиявлення.

Водночас, ст. 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

У порушення вищевказаних умов міжнародних договорів та ігноруючи положення Конституції України, 24.02.2022 вище політичне та військове командування російської федерації розпочало агресію та вторгнення до суверенних кордонів України.

Так, 24.02.2022 указом Президента Володимира Зеленського № 64/2022 у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України

відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України.

Так, за результатами воєнних дій збройними силами російської федерації незаконно окуповано м. Херсон та частину Херсонської обл., внаслідок чого, на вказаних територіях незаконно утворено так звану «Военно-гражданську адміністрацію Херсонської області».

Досудовим розслідуванням установлено, що відповідно до Наказу генерального директора АТ «УКРПОШТА» Смілянського І.Ю. № 305/к від 15.03.2021 Фірмана Віктора Івановича призначено на посаду директора філії Херсонської дирекції АТ «УКРПОШТА».

Так, не пізніше 22.06.2022, більш точна дата та час невідомі, невстановлені особи так званої «Военно-гражданської адміністрації Херсонської області» запропонували громадянину України – Фірману Віктору Івановичу, 10.03.1970 року народження, здійснювати допомогу державі-агресору та окупаційній адміністрації держави-агресора з метою реалізації їх рішень на території м. Херсона та Херсонської обл. щодо передачі майна Херсонської дирекції АТ «УКРПОШТА», а також створення окремого структурного підрозділу так званого «Государственного унітарного підприємства «Почта Херсон» та здійснення умисних дій щодо залучення працівників з числа громадян України – працівників Херсонської дирекції АТ «УКРПОШТА» до діяльності зазначеного незаконно утвореного підприємства.

На вказану пропозицію Фірман В.І. надав добровільну згоду та з метою допомоги окупаційній адміністрації держави-агресора щодо створення та подальшого функціонування відділень поштового зв'язку почав співпрацювати з невстановленими особами – представниками так званої «Военно-гражданської адміністрації Херсонської області».

Так, Фірман В.І. з 22.06.2022 по липень 2022 року, більш точна дата та час невідомі, умисно, з метою завдання шкоди Україні, усвідомлюючи суспільну небезпеку своїх дій, діючи всупереч інтересам держави України, її суверенітетові та територіальній цілісності, використовуючи досвід роботи директора філії Херсонської дирекції АТ «УКРПОШТА», з метою реалізації рішень держави агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора щодо створення так званого «Государственного унітарного підприємства «Почта Херсон» почав співпрацювати з невстановленими особами – представниками так званої «Военно-гражданської адміністрації Херсонської області», з метою створення статуту вищевказаного підприємства, закупівлі в російській федерації матеріального обладнання для функціонування поштових відділень,

вжиття заходів щодо підготовки та передачі матеріальних ресурсів Херсонської дирекції АТ «УКРПОШТА» та вчинення умисних дій щодо схиляння працівників Херсонської дирекції АТ «УКРПОШТА» до співпраці з окупаційною адміністрацією держави-агресора у сфері надання послуг пошти, чим вчинив дії, спрямовані на реалізацію рішень та дій держави-агресора по створенню незаконного поштового підприємства на території м. Херсона та Херсонської обл., а також підготовки та передачі матеріальних ресурсів Херсонської дирекції АТ «УКРПОШТА» на користь так званого «Государственного унітарного підприємства «Почта Херсон».

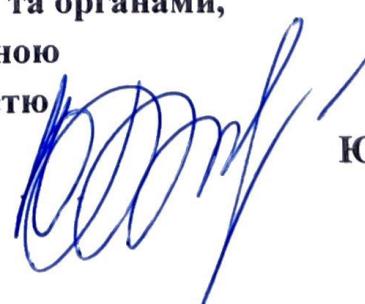
Таким чином, Фірман Віктор Іванович, обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, а саме: умисних діях, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво) та окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинені громадянином України, з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації рішень та дій держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора, підготовки та передачі матеріальних ресурсів представникам держави-агресора та окупаційній адміністрації держави-агресора.

**Старший слідчий
в особливо важливих справах
Головного слідчого управління
Національної поліції України
майор поліції**

Маргарита ДОНЧЕНКО

ПОГОДЖЕНО
Прокурор другого відділу процесуального
керівництва та підтримання публічного
обвинувачення управління процесуального
керівництва досудовим розслідуванням
у кримінальних провадженнях щодо
організованої злочинності Департаменту
нагляду за додержанням законів
Національною поліцією України та органами,
які ведуть боротьбу з організованою
та транснаціональною злочинністю
Офісу Генерального прокурора
«05» 08 2022 року

Юрій МОІСЕЄНКО

Підозрюваному Фірману В.І. роз'яснено, що відповідно до ст. 42 КПК України він має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правої допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим КПК України та/або законом, що регулює надання безоплатної правої допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошенні та роз'яснені.

Підозрюваний _____

«___» год. «___» хв. «___» _____ 2022 року

**Старший слідчий
в особливо важливих справах
Головного слідчого управління
Національної поліції України
майор поліції**

Маргарита ДОНЧЕНКО